

Festival dječije poezije
„Kraljevstvo BIJELIH RADA”

ZBORNİK

najboljih dječijih radova dostavljenih na
konkurs za 2015/16

Konkurs i zbornik podržalo:
Ministarstvo kulture Crne Gore

“Kraljevstvo Bijelih rada”
Zbornik radova sa konkursa 2015/16

Izdavač

JU “Ratkovićeve večeri poezije”
i NVO “Stihom Govorim” – Bijelo Polje

Za izdavača

Abaz Dizdarević

Priredivači

NVO Stihom govorim

Urednik

Slobodan Zoran Obradović
(stihomgovorim@gmail.com)

Lektor i korektor

Sonja Milovanović

Dizajn, korice:

Emira Toković

Grafički obrada i kompjuterska priprema:

NVO Stihom govorim

Štampa

Grafokarton, Prijepolje

Tiraž

300

KRALJEVSTVO BIJELIH RADA

Treći međunarodni konkurs, *KRALJEVSTVO BIJELIH RADA*, u organizaciji NVO *Stihom govorim* i *JU Ratkovićeve večeri poezije* je raspisan 15.12.2015. i trajao je do 15.03.2016. godine. Na adresu organizatora je stiglo više od hiljadu radova. Veliki broj prispjelih radova i njihov kvalitet su omogućili da se u *KRALJEVSTVU BIJELIH RADA*, kraljevstvu poezije, za 2015/16 godinu, izaberu princeze i prinčevi koji su se, po ocjeni žirija, za nijansu odvojili od drugih kvalitetom svojih radova. Naravno, riječ je o subjektivnoj procjeni žirija, to ne umanjuje ni značaj i ljepotu drugih prispjelih radova, i moguće je da bi neki drugi žiri, na drugačiji način vrednovao pjesme.

Na ovogodišnji konkurs radove su slali učenici iz: Srbije, Bosne i Hercegovine, Makedonije, Njemačke i Crne Gore (države domaćina).

Žiri je radio u sastavu: **Veljko Dedejić**, profesor matenjeg jezika u srednjoj školi; **Sonja Milovanović**, nastavnik maternjeg jezika u osnovnoj školi; **Nataša Andrić**, književnik i profesor srpskog jezika i književnosti; **Slobodan Zoran Obradović**, književnik i idejni tvorac festivala.

Žiri je je pregledao više od **1000** radova poslatih od strane **495** učenika. Radovi su ocjenjivani ocjenama **od 1 do 10**. Nakon sabiranja ocjena svakog člana žirija, dobijen je određen broj bodova na osnovu kojeg je određen plasman i odabrani su najbolji radovi učenika.

Po ocjenama žirija, nagrađeni su i pohvaljeni sledeći učenici:

REZULTATI U KATEGORIJI DO V RAZREDA:

PRINC KRALJEVSTVA BIJELIH RADA:

Bogdan Žilović, V razred, OŠ "Stanislav Sremčević", Kragujevac, Srbija, pjesma "*Ne lažem, majke mi*"

Uroš Pešić, IV razred, OŠ "Drinka Pavlović", Kuršumlija, Srbija, pjesma "*Detinjstvo*"

PRINCEZA KRALJEVSTVA BIJELIH RADA:

Teodora Petković, IV razred, OŠ "Nikola Tesla", Beograd, Srbija, pjesma "*Mali komšija*"

Teodora Mišić, III razred, OŠ "Vuk Karadžić", Knjaževac, Srbija, pjesma "*Čarobni svet biblioteke*"

II nagrada:

Maša Keranović, I razred, OŠ "Jovan Jovanović Zmaj", Zmajevo, Srbija, pjesma *"Zaljubljeni"*

Omar Kurtanović, V razred, OŠ "Rifat Burdžović Tršo", Novi Pazar, Srbija, pjesma *"Tajna"*

III nagrada:

Osman Mulahusejnović, III razred, OŠ "Soko", Gračanica, BiH, pjesma *"Reći ću svima"*

Luka Milutinović, III razred, OŠ „Vuk Karadžić”, Knjaževac, Srbija, pjesma *"Đački zavet"*

Vasil Musić, IV razred, OŠ "Vladislav Sl. Ribnikar", Bijelo Polje, Crna Gora, pjesma *"Životinje čekaju Djeda Mrza"*

David Milenković, V razred, OŠ "Rada Miljković", Jagodina, Srbija, pjesma *"Pobuna instrumenata"*

Pohvaljeni učenici:

Džemila Ljajić, V razred, OŠ "Rifat Burdžović Tršo", Novi Pazar, Srbija, pjesma *"Kraljevstvo Bijelih rada"*

Jovan Stanković, V razred, OŠ "Stanislav Sremčević", Kragujevac, Srbija, pjesma *"Šaljiva ljubavna pesma"*

Nikolić Branislav, II razred, OŠ „Vasa Čarapić”, Pinosava, Srbija, pjesma *"Ivona P."*

Anida Korać, V razred, OŠ "Rifat Burdžović Tršo", Novi Pazar, Srbija, pjesma *"Siroče"*

Ljubisav Madžgalj, V razred, OŠ "Jovan Jovanović Zmaj", Zmajevo, Srbija, pjesma *"Đačka ljubav"*

REZULTATI U KATEGORIJI OD VI DO IX RAZREDA:

PRINC KRALJEVSTVA BIJELIH RADA:

Damir Šećerović, VI razred, OŠ "Marko Miljanov", Bijelo Polje, Crna Gora, pjesma *"Izbjeglice"*

PRINCEZA KRALJEVSTVA BIJELIH RADA:

Belma Ramić, IX razred, OŠ "Prva osnovna škola Živinice", Živinice, BiH, pjesma *"Isti smo"*

II nagrada:

Ela Kerović, VIII razred, OŠ "Sutjeska", Podgorica, Crna Gora, pjesma *"Ljekovita pjesma"*

Lav Lukić, VI razred, OŠ "Nikola Tesla" Beograd, Srbija, pjesma *"Muzika traje"*

Jana Maslaković, VIII razred, OŠ "Dositej Obradović", Niš, Srbija, pjesma *"Imenuj me"*

Balijagić Erna, VIII razred, OŠ "Marko Miljanov", Bijelo Polje, Crna Gora, pjesma *"****"*

Marko Jovanović, VI razred, OŠ "Starina Novak" Beograd, Srbija, pjesma *"Čudim se čudom!"*

III nagrada:

Zvezdana Gojković, IX razred, OŠ "Oktoih", Podgorica, *"Za sva vremena (Njekošu)"*

Jana Radunović, VII razred, OŠ "Sutjeska", Podgorica, Crna Gora, pjesma *"Blijeda lica izbjeglica"*

Nejra Kadrić, IX razred, OŠ "Prva osnovna škola Živinice", Živinice, BiH, pjesma *"Kad minu sjećanja kojih više nema"*

Ivana Đilović, IX razred, OŠ „Ilija Kišić”, Zelenika, Crna Gora, pjesma *"Pjesma o galebu Džonatanu Livingstonu"*

Tatjana Dinić, VII razred, OŠ "Velizar Stanković Korčagin" Kaonik kod Kruševca, Srbija, pjesma *"Ljubav prema porodici"*

Pohvaljeni učenici:

Andela Šćepanović, VI razred, OŠ "Marko Miljanov", Bijelo Polje, Crna Gora, pjesma *"Izbjeglice"*

Luka Barović, VI razred, OŠ „Vladislav Ribnikar" Beograd, Srbija, pjesma *"Vrtoglavica"*

Jovana Obradović, VII razred, OŠ "Risto Ratković", Bijelo Polje, Crna Gora, pjesma *"U čemu je fora"*

Nemanja Grujičić, VIII razred, OŠ „Nada Purić" Valjevo, Srbija, pjesma *"Znaci"*

Iva Vuković, IX razred, OŠ "Orjenski bataljon", Bijela, Crna Gora, pjesma *"U svijetu dinosaurusu"*

Luka Cmiljanić, VIII razred, OŠ "Risto Ratković", Bijelo Polje, Crna Gora, pjesma *"Moja želja"*

Takođe, po odluci žirija, osim radova nagrađenih i pohvaljenih učenika, u zborniku je svoje mjesto našlo još 36 odabranih radova.

Napomena: Titule pobjednika (PRINC i PRINCEZA) u kategoriji do V razreda su ove godine ravnopravno podijelili dva učenika, odnosno dvije učenice, sa jednakim brojem bodova.

Drago nam je da se nastavio rast interesovanja za naš festival, te tako i ne čudi nikad veći broj prijava. Ono zbog čega smo posebno zadovoljni jeste da su učesnici i ove godine pokazali zavidan kvalitet poezije, što ujedno govori o kvalitetu rada u školama iz kojih su nam radovi pristizali.

Zahvaljujemo svim učesnicima i želimo im svaku sreću u daljem radu, radost i uspjeh i njima, i njihovim školama.

Nagrađenim i pohvaljenim učenicima – *Čestitamo!*

U želji da se potpuno ispoštuje ravnopravnost dva pisma – ćirilice i latinice, pjesme u zborniku su objavljene pismom kojim su pristigle na adresu organizatora.

Nadamo se da će učešće na našem festivalu, priznanja i pohvale, kao i odabir pjesama za zbornik, biti snažan podstrek mladim pjesnicima da i dalje stvaraju i druže se kroz ovakve i slične manifestacije, upoznaju nove sredine i stiču prijatelje, predstavljaju sebe, svoje škole i svoj kraj na najljepši mogući način.

Zahvaljujemo generalnom pokrovitelju manifestacije **Ministarstvu kulture Crne Gore**, što su omogućili da ova manifestacija nastavi da traje.

Dragi čitaoci, dobro došli u svijet našeg *Kraljevstva*.

Koordinator projekta
Aleksandar Saša Obradović

KATEGORIJA DO V RAZREDA

НЕ ЛАЖЕМ, МАЈКЕ МИ

Молио бих децу да не вичу
да бих вам испричао једну причу.
Прича можда јесте мало језива
али је, замислите, истина жива.

Идем ти ја тако поред Лепенице,
а по њој пливају огромне лубенице.
Тај ми приказ на лице осмех измами,
тако је било, не лажем мајке ми.

Таман да убацим једну у аутомобил
кад из реке искочи прави крокодил.
Помислих: „Ово је као из неке бајке!“
Не лажем тако ми миле мајке.

Попнем се брзо на један нар
не може крокодил уз дрво, није јагуар.
Таман седох на грану, а она се поломи.
Тако је било, не лажем мајке ми.

Шта да радим, са судбином сам се помирио,
доле чека крокодил, уста раширио.
И тако, страшна прича била је на помолу
кад ме мајка дрмну: „Устај бре, за школу!“

Богдан Жиловић, V-5
ОШ „Станислав Сремчевић“, Крагујевац
Ментор: Предраг Николић

ДЕТИЊСТВО

Детињство је лист папира,
где нам дани слова пишу,
и док брзо ми растемо
да се никад не избришу.

Ређају се тако слова,
исписују дечје тајне,
описују догађаје,
неке лепе, неке сјајне.

На том листу исписаном,
све су боје нежних дуга,
и осмеси драгих лица
родитеља, браће, друга.

Свако дете право има
на детињство пуно среће,
дане смехом обојене
и љубави пуне вреће.

Урош Пешић, IV
ОШ "Дринка Павловић", Куршумлија
Менторка: Танкосава Милановић

МАЛИ КОМШИЈА

Чували смо комшију малог
Док му се бака од лекара врати.
Цео дан се играти с њим није лако,
Јер никако не смеш стати.

Он хоће,
Он трчи,
Он тражи.
Час је у кухињи, час је у гаражи.

Играо би се озбиљно,
Али не уме,
Нешто му причаш,
А он не разуме.

Да другачије није, свако би знао:
Хлеб му је на намазану страну пао!

Онда му јогурт заврши у носу
И читава се шоља по тепиху просу.

Па сад, драги моји,
Видите и сами
Како је онда сваког дана
Његовој мами!

Теодора Петковић, IV-3
ОШ „Никола Тесла“, Београд
Менторка: Александра Дракулић

ЧАРОБНИ СВЕТ БИБЛИОТЕКЕ

Кад ми дођу моје бубе
ново друштво себи стварам.
Савршено мени буде
кад са књигом разговарам.

Код куће их имам доста,
ал' кад желим нову неку
спремна сам да из тих стопа
похитам у библиотеку.

Смеше ми се са полица,
шарено их краси рухо,
радозналост ме голица
и кажњава тешком муком.

Свака књига тајну крије,
а све тајне злата вреде.
Изабрати лако није
једну, јер друге се тад увреде.

На сваку књигу ред ће доћи
да ми открије свој свет.
Нећу нигде без њих поћи,
ето мене сутра опет!

Ништа нема да их брине
треба само да су лепе,
јер све оне скупа чине
чаробни свет библиотеке.

Теодора Мишић, III/2
ОШ „Вук Караџић“ Књажевац
Менторка: Емануела Милетић

II nagrada

ЗАЉУБЉЕНИ

Риба је заљубљена у пливање.
Плачко у плакање.
Лопта је заљубљена у скакање.
А деца?
Деца су заљубљена у играње!

Маша Керановић, I-1
ОШ „Јован Јовановић Змај“, Змајево
Менторка: Слађана Толанов

II nagrada

TAJNA

Želim vjetru da šapnem tajnu.
Nek je ponese daleko, daleko...
Iza sedam gora,
Iza sedam mora,
I još dalje.
Vjetar nek ispriča zvijezdi.
Zvijezda nek kaže rijeci.
Rjeka nek žubori
I na kraju nek svi znaju
Koliko te volim.

Omar Kurtanović, V-4
OŠ „Rifat Burdžović Tršo“, Novi Pazar
Mentorka: Enisa Kajević

III nagrada

REĆI ĆU SVIMA

Dode mi onako iz čista mira,
da velikim slovima napišem.
Na razrednoj zelenoj tabli,
i nikada da to ne izbrišem.

Da si mi simpatija baš ti,
i to više neću kriti nikada.
Pa neka znaju svi u školi,
i neka sazna pola grada.

To bih napisao na velikoj tabli,
pa neka se svi meni čude.
Ali sačekat ću još ovaj put,
kada učionica prazna bude.

Osman Mulahusejnović, Razred: III-2
OŠ „SOKO“ - Područna škola Škahovica, Gračanica
Mentor: Husić Fuad

III nagrada

ĐAČKI ZAVET

Tako mi omiljenih knjiga
i školskih briga,
tako mi moje škole
i svih koji me vole,
tako mi moje glave
i buduće slave,
tako mi table i krede
i pameti moga dede,
tako mi beskrajnog neba
i poslednje korice hleba,
tako mi Teodore,
moje noćne more,
čak i ako se ne sme,
pisaću pesme.

Лука Милутиновић, Ш-2
ОШ „Вук Караџић“, Књажевац
Меноторка: Емануела Милетић

III nagrada

ŽIVOTINJE ČEKAJU DJEDA MRAZA

Šuma je ovih dana bučna
Pišu se pisma nevješta i stručna.
Pišu se želje sa šire i uske staze,
počuj, Djeda Mraze:

Vjeverica želi gomilu oraha,
zrelih lješnika i
čokoladnog praha.

Bojažljiva srna
svom lanetu poklon bira
a ono kaže:
„Želim gitaru da sviram!“

Lija veli:
„Do hrane mi nije u šumi od leda,
želim samo čizme
i kaput boje meda.“

Vuk se važno šepuri
nikom ne da mira,
kaže: „Ja želim radio,
da mi vazda svira“.

I sićušnji vrabac jednu želju ima:
„Htio bih telefon
da se čujem s drugovima!“

Samo medo spava
u snu ga zabolje glava.
Okrenu se, leže potrbuške
u snu viknu: „Pčele, ostavite mi kruške!“

Djeda Mraz sa visine sluša,
veselo se smješka:
„Ispuniću svaku želju,
ni jedna mi nije teška.“

Vasil Musić, IV- a
OŠ „Vladislav SL.Ribnikar“ Rasovo, Bijelo Polje
Mentorka: Biljana Obradović

III nagrada

ПОБУНА ИНСТРУМЕНАТА

У једној музичкој школи,
у ходнику жутом,
причали инструменти
о проблему љутом.

„Колико је безобразна
та мала Сара,
почупала ми све жице“,
рече љутито гитара.

„Ја се увек уплашим
када чујем дечији глас,
грле ме као лутку“,
рече велики контрабас.

„Стискају ме стално,
као да сам глина,
нећу више то да трпим“,
рече бесна виолина.

„Гуше ме и гуше
та деца груба.
угушиће ме једног дана“,
рече уплашена труба.

Одлучили инструменти,
свега им је доста.
Претрчаће реку,
чак и без моста.

Сада школа има
нерешивог проблема
долазе јој ђаци,
а инструмената нема.

Давид Миленковић, V
ОШ “Рада Миљковић“, Јагодина
Менторка: Звездана Миленковић

Pohvaljena

KRALJEVSTVO BIJELIH RADA

Svud oko mene
cvijeće koje ne vene.
Ovo je kraljevstvo ljepše od svih.
Kada sam u njemu
poželim da slikam,
poželim da svijetu poklonim stih.
U Kraljevstvu bijelih rada
caruju miris i ljepota.
Ko jednom dođe, poželi
da ostane do kraja života.
Tu, gdje Lim zeleni
ljubi obale usnulog grada,
raste kraljevstvo ljepše od svih –
kraljica mu Bijela rada.

Đzemila Ljajić, V
OŠ“ Rifat Burdžović Tršo“, Novi Pazar
Mentorka: Enisa Kajević

Pohvaljen**ŠALJIVA LJUBAVNA PESMA**

Dode i dan taj, kad stigneš u raj,
Il' se tako čini, kad ti bace čini,
Te okice neke, zaiskre na tebe,
Pa te srce ne jako odjednom zagrebe.
I sve ti je smešno, i pomalo boli,
I ruke su ti teške, nema pravih reči
Pa zamučaš tiho, kô da grlo boli,
A sve čudne priče izlaze iz tebe.
Bio si glavni baja, a sad šonja pravi,
I ko je ta Miona što luta ti po glavi?
I šta hoće ona, klizanje i šetnje,
Ma kakvi leptirići i slične smetnje,
Rešio sam čvrsto, tako više neću,
Nikakve princeze da kvare mi sreću!
Od sutra je ne znam, i na fudbal idem,
I kad cvetić vidim, sigurno ga gazim,
Neće meni više, devojčica neka
Da govori da je ružno da se plazim.
Jer, ljudi, to je strašno, na manire pazim,
Da se ne isprljam, da je ne uvredim,
Da joj knjige nosim, da redovno pišem,
Jer kud ovo vodi, verujte da ne znam,
Uskoro ću pitati za dozvolu da dišem.
E nećemo tako, ti ljubavna boljko,
Moraćeš da čekaš još godinu celu,
Nije ovaj dečak, spreman da se preda,
Pa makar se krio zauvek na selu.

Jovan Stanković , V-5

OŠ „Stanislav Sremčević“, Kragujevac

Mentor: Predrag Nikolić

Pohvaljen

ИВОНА П.

Волео сам Машу,
мене воли Ања.
Сад волим Ивону,
а Лана ме сања.

Сањао сам Вању,
смеши ми се Јана.
Гледам само у Ивону,
а гања ме Тања.

Све су оне лепе,
и лепо ми стоје,
ал' Ивона је најлепша –
цени око моје.

Бранислав Николић, П-4
ОШ „Васа Чарапић“, Пиносава
Менторка: Марија Марковић

Pohvaljena

SIROČE

Suza vrela na garavom licu,
noge bose,
novembarske kiše liju.

Dijete jedno raščupane kose.
Oči umorne tugu kriju.
Prkosi zimi,
prkosi vjetru,
prkosi gladi.
Tu na trotoaru hladnom
prkosi sudbini.

Prolaze ljudi.
Svi nekuda žure.
Niko ne vidi suzu što klizi.
I niko ne čuje uzdah što se otme
iz malenih grudi.
Zastanite, ljudi!

Dovoljan je jedan osmjeh
i topla ruka.
Manja bi mi bila muka.

Ne drhtim ja od studi
već što ste bezosjećajni,
a zovete se ljudi.

Po neki đevrek
i dinar neki preko srca
što hladna ruka pruži u neko vrijeme,

ne umanjuje moju patnju,
ne rješava moje probleme.

I ja sam dijete.
Ne zovite me Siroče.
Topli dom i puno ljubavi
moja duša hoće.
I otkud ljutnja na vašem licu,
Kad imate sve,
kad imate porodicu?

Anida Korać, V
OŠ „Rifat Burdžović Tršo“, Novi Pazar
Mentorka: Enisa Kajević

Pohvaljen

ЂАЧКА ЉУБАВ

Уф, баш сам се заљубио,
ноћас сам се три пута будио
и у сну и на јави
она ми се стално мота по глави.

И не треба мени за љубав пролеће
и прва ластва што долеће.
Имам ја лептирића и када је зима
и ништа ме друго не занима.

Како да научим разломке?!
Како да саберем огромне бројке?
Неки Египат ил' Стари Рим –
ја не знам како да се изборим са тим!

Можда неће разумети свако
да мени уопште није лако.
И коме да објашњавам шта се дешава
кад једино она сваки проблем решава.

Много је лепше да маштам о њој
и да саградим свет само мој...
И цео свемир ставим на длан
када проведемо заједно дан.

Љубисав Мацгаљ, V-1
ОШ „Јован Јовановић Змај“, Змајево
Менторка: Слађана Толанов

ЈУТРО

(на селу)

По први пут спавам у селу.
Никад нисам видела бабу тако веселу.
Али кренимо од самог почетка,
кад ме је у село довезла тетка.

Већ се смркавало кад смо стигли,
ал' смо бабу одмах на ноге дигли.
Бака се разлетела око вечере,
кô атлетичарка нека, без сваке мере.

Најела сам се као никад у животу,
па се обрадовах бакином кревету.
Мислим сад ће спавање да уследи,
а тишину ће бака да обезбеди.

Тако је и било што се ноћи тиче,
бака наредила да се нико не миче.
Али.... уследи јутро у селу...
видех ја своју зору белу.

Прво поче петао да кукуриче
па онда и поштар који бабу виче.
Е, онда поче и лавез кера.
Стиже и досадни комшија Пера.

Пера јутарњу кафу обавезно срче,
кô да пет телевизора крче.
Испод јастука гурам главу.
Деда испусти канту, а не помузе краву.

Баба виче: „Човече тише мало!
Спава наше чедо мало!“
Укључи се и ћуран кад је то чуо,
па са гусаном прави музички дуо.

У селу сад већ све бруји.
Не спава се ни магарцу Муји...
Поче он гласно да њаче
и по штали да лупа и скаче.

Тетка напала да пере кола.
Нашла усисивач бучан до бола...
Дека утрча у собу и поче да ме љуби.
Све око мене пуца, као да разум губи.

И ето упознала сам јутро на селу...
Али, брзо пијем белу кафу врелу.
Пошто су дивна сеоска јутра,
крећем одмах, не чекам сутра!

Сара Перков, V-5
ОШ „Станислав Сремчевић“, Крагујевац
Ментор: Предраг Николић

МАЈЧИНСКИ ДАЉИНСКИ

Жао ми је себе,
Жао ми је истински,
Мама ме васпитава
Уз управљач даљински.

Уређај невидљиви,
Тај васпитни даљински,
Мамица подешава
На „строго дисциплински“!

Собу поспреми!
За школу се припреми!
Свеске извади!
Домаћи уради!
Задатке вежбај!
Лепо пиши, не шкрабај!
Речник бирај!
Компјутер не дирај!
Лепо седи!
И пристојно једи!

Мрзим мама одрастање
Уз даљинско управљање!
Васпитај ме старински
И воли ме мајчински!

Софија Матовић, III-4
ОШ „Цар Константин“ Ниш
Менторка: Мила Глинтић

KUĆICA

Ne znam zašto se čude ježu
Što kućicu svoju voli,
Svi koji u mehki krevet liježu
I koje nikad ništa ne boli.

Kao da ne znaju za čuda svijeta:
Poplave, zemljotrese, ratove i suše...
Kao da nikad nisu čuli
Da postoje ljudi bez imalo duše.

Jer od svih čuda svijeta
Najgora je ljudska zloba,
Što čovjek čovjeku ruši dom
Kao da je bezvrijedna roba.

A šta je važnije od ljudskog doma,
Od mira tišine i porodične sreće,
Gdje si sretan i gdje si svoj
I gdje te niko dirati neće?

U kući svojoj Ti si kralj.
Tu samo Tvoja pravila važe
I šta te briga šta drugi misle,
Ko se slaže a ko se ne slaže.

Dizdarević Suada, IV-1
OŠ „SOKO“, Gračanica
Mentorka: Bešić Meliha

НЕЋЕШ МИ ВЕРОВАТИ

Нећеш ми веровати
шта се данас збило –
крушка с крушком прича
и баш ми је мило.

Долазим из школе,
пуж ми кућу чува,
кад уђем у кућу
зец ми ручак кува.

Шљива све то гледа,
па се слатко смеје,
а месец са неба
греје ли нас греје.

Јана Вишњић, П-1
ОШ "П. П. Његош", Врбас
Менторка: Биљана Бегановић

ХРАБРИ ЗЕКА

– Нисам ја мали! – зека рече,
– одох до вука и љуте лије,
хоћу да кажем шта ме све пече,
да нисам плашљивко који се крије!

Одвраћали га мама и тата,
ал' узалуд.
Дека пита забринуто:
– Да ли је храбар или је луд?

Ал' зека неће никог да слуша
и даде се у трк.
– Хоћу да скрешем све што ми смета
вуку и лији право у брк!

Мрак се спусти кô црна свила,
те прекри шуму.
Зека се прену од страха
што остаде сам на друму.

– Шта сад да радим
бојим се мрака,
плашим се грактања врана и сврака,
језа ме хвата кад лишће шушти,
ветар кад дува,
киша кад пљушти?

– И сада, када мало боље размислим,
нема чега се ја не плашим.

Анђела Татић, III-4
ОШ „Стефан Немања“, Ниш
Менторка: Ирена Сретић

ПЕСМА О ХРАНИ

Зини, жваћи, једи, поједи...
за сваки оброк знам шта ми следи.
Витамини, протеини, јела нова,
има ли краја мука ова?

Да се разумемо, месо ми прија
ал' не пролази баш глатко туршија.
Поврће не волим и стално бринем
како да ту грозоту с менија скинем.

И онај Попај мало је тупав
због њега увек испаднем глупав,
ма нећу да једем зелену траву
макар ми Баца разбио главу,

Још кад из лонца лук замирише
одмах знам да ми се лоше пише.
Стварно ми смета та смрдљива сорта,
много је боља бабина торта!

А броколи онај, то није јело
не би га ни јаре из села хтело.
Ја волим крцкаву сланину и сир
и обожавам печени кромпир.

А тек смоки, па чипсићи,
и они мали чоко кексићи!
Па зар има нешто слађе
кад се на полици чоколада нађе?!

Ал нема краја ова мука
јер мене храни мамина рука.
Здраво је оно што она даје
– Јогурт, сир и мало јаје.

Зини, жваћи, једи, поједи
за сваки оброк знам шта ми следи.
Витамини, протеини, јела нова,
има ли краја мука ова?

Никола Петковић, Ш-4
ОШ „Стефан Немања“, Ниш
Менторка: Ирена Сретић

ПРОЉЕЋЕ

Чује се птица пој,
пјесму нам пјевају
прољеће најављују.

Висибабе мале
на травицу пале,
а са њима и љубичице –
показале своје лице.

Природа се из сна буди.
Лептири лете, пчеле зује...
Сви већ знају да прољеће ту је!

Сташа Обрадовић, П-2
ОШ „Ристо Ратковић“, Бијело Поље
Менторка: Снежана Обрадовић

АЖДАЈА У ПУБЕРТЕТУ

Чуда се догађају, да ли сте знали
и то не само када сте мали.
Чудо се ово збило стварно
чак не ни тако давно.

Била једном аждаја једна,
посебне пажње била је вредна.
Драга, увек мила и дивна
ма била је аждаја та сва фина.

Неким чудом једнога дана,
као да више није била сама,
сва финоћа нестале у трену,
чудо неко променило личност њену.

Два и два постаде пет,
тачка на зиду цео свет.
Све је почело да јој смета,
нашла се аждаја усред пубертета.

Да мука никада не иде сама,
увери се ова доскорашња дама.
Бубуљица једна на врх носа
ударила снажно посред поноса.

Хтела би опет да буде фина,
али је сваки разговор “цима” .
„Шта се то побогу дешава?”
питање је које ништа не решава.

Родитељи драги, поруку вам шаљем,
а доказе вам у овој песми дајем.
Замислите онда како је детету,
када је аждаји овако у пубертету!

Анђелић Михаило, V-5
ОШ „Станислав Сремчевић“, Крагујевац
Ментор: Предраг Николић

САМО СРЦЕМ СЕ ДОБРО ВИДИ

Отворићу широм прозор,
погледаћу спољни свет.
Потећи ће суза нека
кад угледам прелеп свет.

Отворићу широм врата,
ушетаће неки кер.
Задрхтаће руке моје
да умире ову звер.

Отворићу широм очи
да бих светлост угледала.
Угледаћу срце неко
коме сам се понадала.

Момчиловић Теодора, IV-2

ОШ „3.октобар“, Бор

Менторка: Дејана Борановић Маринковић

НЕМИРНА СВЕСКА

Хтео бих да пишем,
Ал' ми свеска бежи,
Таман је ухватим,
Оловка зарежи.

Да напишем ову песму
Требало је много муке,
Јер ми свеска стално
Искаче из руке.

Павле Станковић, П-3
ОШ „Никола Тесла“ Београд
Менторка: Александра Дракулић

ПУТОВАЊЕ

Купила сам своју карту
На станици снова.
„Твој аутобус сада креће!“
То ми рече сова.

Сада се брзо возим
И гледам са стране,
Видим ловца како бјежи,
А јури га лане.

Аутобус ме даље вози
До малог града.
Његово је име кажу
Слатка Чоколада.

Какве зграде, солитери
И луксузне виле.
Овдје расту на дрвету
Бомбоне од свиле.

Шофер стаде да предахне
Уз топлу кахвицу,
А ја за то вријеме смазах
Једну слатку кућицу.

Путовању бјеше крај
Заврши се овај сан.
Вријеме је за устајање,
Свануо је нови дан.

Да би дјечји снови били
Од перја и свиле
Подршку породици дати
У којој дјеца живе.

Јер за радост и за срећу
Сваког дјечјег лица
Заслужна је и одговорна
Срећна породица.

Амина Салиховић, V-4
ОШ „Рифат Бурџовић Тршо“, Нови Пазар
Менторка: Ениса Кајевић

ДЕТИЊСТВО

Све што се смеје,
скаче и расте,
скакуће и врти се,
то дечја песма је.

Најлепши цвет у башти
што ветру клања се,
најлепша мелодија
дечја песма је.

Свако дете један свет,
нова машта нови лет.
Крила шире, јуре журе
да направе нови ред.

Нове стазе – чудне неке
зна путеве само дете,
од игре до слободе
скакутањем до врха планете.

Кô пчелице златне, сјајне
паметнице љубав шире.
Рука – руци, горе доле
нек се сада сви помире

Нека грли свако свога
сви у коло добри свете.
Деца ће вам запевати
најлепше је бити слободно дете.

Елена Кељановић, III-а
ОШ „Бејза“, Београд
Менторка: Драгана Пејовић

ЈЕСЕЊА БАЈКА

Снажан ветар витла
младој бреси гране,
ситна киша сипи
никако да стане.

Испод стрехе врапци
сетну песму пишу,
жале зашто бреси
гране не миришу.

Сиви облак свима
баш љутито прети
из свог топлог гнезда
сад нико не лети.

Шума нека дрема,
улица нек кисне,
поток може расти,
ал' не сме да писне.

„Ја сам поозна јесен,
природом царујем,
ускоро ћу све вас
снегом да обрадујем.“

Теодора Тимилијић, III-2
ОШ „Вук Караџић“, Књажевац
Менторка: Емануела Милетић

САМО СЕ СРЦЕМ ДОБРО ВИДИ

Знам да се оком види,
ухом се чује,
руком се мази,
а срцем остварује.

Срцем се види,
срцем се сања,
срцем се стиже
до многих знања.

Срцем се жели,
срцем се прашта,
срцем и дете
бескрајно машта.

Срце нам свима
много значи,
зато смо сви добри,
здрави и јачи.

Чувајмо срце,
оно је јако,
нека стално
буде тако.

Срцем видим
што око не,
срце ће моје
теби рећи све.

Јована Живковић, III-3
ОШ “Љуба Нешић” Зајечар
Менторка: Весна Маринков

ШТА ЈЕ ЉУБАВ

Љубав је вреднија од злата.

Љубав је када те загрли тата.

Љубав је песма птица.

Љубав су весела лица.

Љубав је важнија од лепог одела,
љубав је велика кô васиона цела!

Љубав је јака, љубав је снажна,
љубав је свакако највише важна!

Мила Станковић, I-1
ОШ „Стефан Немања“, Ниш
Менторка: Марина Цветковић

ДРУГАРИЦА

У Башти слезове боје
Њено се име чуло
Много пре него моје!

На свакој је песничкој сцени,
Ногица њена пре моје стала,
Лепе је песмице писала
Моја другарица мала.

А онда,
Не знам зашто
Једноставно је писати престала!

Да ли јој је неко украо оловку
Или песничко срце мало?
Волео бих да знам
Ко јој је на пут стао!?

Не волим када ћути
И када не пише риме.
Желим да поред мојих песмица
Стоје и њене, и њено лепо име!

Сањин Лазић, III-3
ОШ „Бранко Миљковић“, Ниш
Менторка: Ана Младеновић

СЕОСКИ ВУК

Ово је песма о сеоском вуку
који не мари за своју бруку.
А брука по читавом селу пукла
што се у његову душу пљачка увукла.
Он сваки тренутак користи
да нешто украде и слисти.
У селу га свако добро познаје,
кад он нешто зграби никад се не каје.
Чак га нико не сме ни казнити
јер га закон моћнијег и јачег штити.
Суд би га чак и могао осудити
ал' ко ће против њега сведочити?
Ко год њега погледа у очи
одмах одбија да сведочи.
Који год сведок да се појави
сеоски вук га без размишљања удави.
Зато, док уплашено село тугује
вук немилосрдно њиме царује.
Нема друге, ловци храбри наши,
овај вук се никога не плаши.
Кад је толико крволочан и зао,
кад ни за какву за милост није знао,
морате једну хајку организовати
и овом вуку на пут стати.

Невена Лилић, III

ОШ „Јован Аранђеловић“, Црвена Река,

Бела Паланка

Менторка: Љиљана Пејчић

ДЕТЕ ДОБРОГ СРЦА

У сваком детету крије се доброта –
доброту покажи, то није срамота.
Другару у невољи помоћи треба,
доброта може бити већа од неба.

Није само лепота важна
јер особа без доброте је лажна,
нека свако срце радосно куца,
буди и ти дете доброг срца!

Ако је неко тужан – нежно га теши.
Ако је срећан с њим се насмеши.
Срцем се воли, срцем се сања,
срцем се стиже до сазнања!

Доброте своје нико на свету
не треба да се стиди
јер само добар човек
срцем својим све добро види!

У сваком тренутку хуман буди,
воли и помози, кажу мудри људи.

Антонија Настић, IV-4
ОШ „Младост“, Нови Београд
Менторка: Тања Вречко

СВЕ ДЕЧЈЕ СТАЗЕ ВОДЕ ОД ИГРЕ ДО СЛОБОДЕ

Нашу слободу ништа не пресеца,
ми смо слободни све до Месеца,
волимо да се играмо на путу ка школи
и када паднемо ништа нас не боли!

Свако дете на планети овој
радује се некој игри новој,
граница нема за нашу машту
ми красимо свет као цвеће башту!

Мама ми каже да сам зврк прави
кад је пролеће волим да се ваљам по трави,
у парк идем са другарицама својим
и када сам са њима ничега се не бојим.

Игре нас воде на нове стазе
али смо и даље велике мазе.
Играмо се школица и цртања кредом
а ми, девојчице, понекад и са медом.

Нисмо као одрасли који увек раде
и играћемо се све док нам не израсту браде
јер слобода и игра су највеће среће
и од тога ништа није битније ни веће!

Тања Љесковац, IV
ОШ „Вук Караџић“, Стојник
Менторка: Данијела Бјелица Павловић

PUŽ

Da li je čudo ili nije,
moram saznati što prije!
Odjednom, iznenada,
iznikla je jedna ruža,
u kućici starog puža.
Kada je krenuo na ulicu
sa tugom na svome licu,
na kamen, pored zida,
uz samu liticu,
ostavio je svoju kućicu.
Kućica je tužna bila,
i suzu za suzom lila.
Ostala je bez svog puža,
sasvim sama, bez ikoga,
nakon mnogo ljeta – kakva šteta!
Tada se zemlja sažalila,
i jednog stanara joj uselila.
Tiho i bez kucanja,
kroz malu rupicu,
ušunja se ružino sjeme u kućicu.
U kućicu, smjestilo se.
pustilo je korijenje,
a stablo se u visine penje.
Dok pužić-golač po svijetu šeće,
u njegovoj kućici raste lijepo cvijeće.
Sada kuća nije prazna,
vesela je i sva važna,
u njoj živi ruža mazna.
Nije čudo, sada znam,
jer lijepo je kada nisi sam.

Vildana Alajbegović, V
OŠ „Sedma osnovna škola“, Blažuj
Mentor: Hajrudin Neradin

KATEGORIJA OD VI DO IX RAZREDA

IZBJEGLICE

Ko mi je ukrao snove i
pretvorio u pepeo moje prve igračke
koje ostavih na kućnom pragu,
dok me majka čvrsto stezala za ruku
kad smo odlazili?

Ko je kriv za moje suze koje sam putem
nizao kao bisere,
dok sam ostavljao nepročitanu priču o
srećnom djetinstvu,
koje sam tako silno želio?

Ko mi je pjesmu iz grla oteo
i pretvorio je u jecaj koji para dušu,
a umjesto uspavanke na tuđi me jastuk svio,
dok se u nozdrvama osjeća miris tuđe pohlepe?

Zašto mi je neko krila odsjekao,
ako mi je dao sudbinu ptice selice
i ime od kojeg se i more stidi,
ime izbjeglice...

Damir Šećerović, VI
OŠ „Marko Miljanov“, Bijelo Polje
Mentorka: Marija Knežević Tomović

ISTI SMO

I hljeb i hleb – hrani
I pancir i štit – brani
I vjetar i vetar – puše
I pjesma i pesma – dolazi iz duše
I uho i uvo – čuje
I borac i ratnik – ratuje
Ni slijep ni slepac – ne vidi
I ljepota i lepota – ubija
I osmijeh i osmeh – opija
I zvijezda i zvezda – sija
I cvijet i cvet – miriše
I svijet i svet – nedjela ubiše
I Mjesec i Mesec – blistav je
I sjenka i senka – crna je
I čovjek i čovek – ranjiv je

Belma Ramić, IX-1

„Prva osnovna škola“, Živinice
Mentorka: Marica Ferhatbegović

II nagrada

LJEKOVITA PJESMA

U zdjelu života sipati:
jednu kap toplog osmjeha,
dvije grančice majčine dušice,
tri latice rumene ruže,
četiri lista djeteline,
jedan zračak Sunčevog sjaja.
Svemu dodati maslačak u letu,
začiniti dobročinstvom;
pomiješati sa puno toplih riječi.
Sastojke sačuvati u srcu vječno
i sa svim ljudima svijeta
dijeliti ih nesebično.

Ela Kerović, VIII-1

JU Osnovna škola "Sutjeska", Podgorica

Mentorka: Gorica Klačar

II nagrada

МУЗИКА ТРАЈЕ

Последњи је тренутак да схватиш
истине теретно време,
да не би узалуд тражећи звезду
само траћио време.

Цабе ти лете облаци крај носа
од магле те боли глава,
плаву је звезду сакрила роса
у врту маскирала трава.

Није то неко далеко тело
на које никада нећеш стићи.
Баци телескоп и нишанске справе.
Тако јој не можеш прићи.

На шнали од седефа, на окну прозора,
свуда се распршила око тебе,
у сремским јутрима, у ватри Везува
и икони коју чуваш крај себе.

Трећа Сунчева беба плава
која еонима игра у круг
то је та звезда плава,
најгори душманин и најбољи друг.

Не говорите ми зато да станем.
Нисам јурио и нисам смотан.
Са звездом плавом играм валцер.
Музика траје, на плес сам позван.

Лав Лукић, VI-1
ОШ „Никола Тесла“ Београд
Менторка: Александра Дракулић

II nagrada**ЧУДИМ СЕ ЧУДОМ!**

Није ми чудно то што се смеши,
ни кад поглед од мене склања,
ни то када ме теши
и прича ми о чему сања.
Није чудно кад махнем јој кратко.
Онако, као да нећу,
као да је то тешко јачо.
Чудно ни то није када је у пролазу
додирнем тек-тако.
Кад на њеном образу
видим осмех мало већи,
насмешим се и ја широко.
Случајно, могао бих рећи.
Није заиста чудно када ми шапне на часу.
У мом незнању збуњен сав,
препознам нешто у том гласу,
веће од свега што знам.
У мисли ми често дође
тај чуперак боје смеђе.
Хтео бих, ал' не могу
да на њу мислим ређе.
Чудна ми чуда!
А што да се чудим?
Чуда су свуда!
Са чуђењем се будим.
Ал' једна ствар је стварно чудна,
и јако ме боли!
Зашто једном већ не каже
да ме силно воли?

Марко Јовановић, VI-2
ОШ „Старина Новак“, Београд

II nagrada

* * *

U stihu je beskraj.
I spas.
Pjesnik oluje šalje,
diže glas.
Nebesa se spuštaju.
Svuda mine tama...
Vječiti putnik na drumu,
zvijezda sama.
Noć se sa mjesecom igra,
gurka u daleki gaj,
zora poji rosu,
šarenilom boji kraj.
Magla otkriva lik...
U snu se usnio san!
Odzvanja djeteta krik
priziva novi dan.
I sve ispočetka.
Novi bezdan.
Novi kraj.
I krik, i dan...
I ponovo...
I...

Balijagić Erna, VIII-4
OŠ „Marko Miljanov“, Bijelo Polje
Mentorka: Olivera Cvijović

II nagrada

IMENUJ ME

Imenuj me,
Ovekovечи u svom srcu,
Zapamti me u sebi
Kao neizbrisivu senu,
U mraku što te čuva,
Kao nit neke nove pesme,
Nepročitanoг pisma...

Imenuj me,
U bezvremenom zagrljaju,
Dok tonu sećanja
Okupana talasima,
Seti me se kada ugledaš Sunce,
Mesec i brze planinske reke...

Imenuj me,
Kao muzu života,
Da postanem cvet u proleće,
Vesnik nepostojeće sreće,
Glas nemira u duši,
Put smeha i suza u oku...

Imenuj me,
Na koricama svog početka i kraja,
Kao žar crvenog sutona,
Kad oboji veče,
U vosku sveće što topi
Prste u kosi i
Sagori na putu beskrajaja...

Jana Maslaković, VIII/2
OŠ "Dositej Obradović", Niš
Mentor: Zoran Maslaković

III nagrada

ZA SVA VREMENA

(Njegošu)

Dojen u Njegušima pod lovcenskim visom
Da stane pred dušmana i mačem i pismom.
Išao je korak njegov tragom sunca
I stigao gdje treba – do vrhunca!

Tu je provodio dane djetinje
I slušao pjesme junačke do zore,
Učio knjige i čuvao svetinje,
Kô orao sinji gledao na more.

Da piše poeziju dara je imô.
Učitelj mu bio Milutinović Simo.
Znao je dobro šta se mora i šta treba.
Na zemlji teško, a daleko do neba!

Gradio je puteve perom i knjigom,
Podizao škole i nove nam vidike.
Crna Gora bila mu prvom brigom.
Ničeg u njoj bez muke velike!

Visovi i kamen, jaruge i klanci
To bijaše zemlja njegovih dedova.
Al' zemlja slobode od temelja do krova,
I nikada ropstvo i nikada lanci!

Njegov Gorski vijenac i Luča mikrokozma
Ogledalo su naše za sva vremena.
Sve što je sanjao i mogao da dozna
Veliko je bilo kao Vaseljena.

Ljepota njegove duše i tijela
Mnoge je u svijetu zaniijela.
Istorija kaže: takvog više nema,
Njegoš je jedan vo vjeki vremena!

Na Lovćenu osta na vječitoj straži,
Besmrtn odozgo da nas i sad snaži.
A sletiče brzo niz planine sure
Ako opet na nas zahuktaju bure!

On je luča što kô oganj plamti,
Nedostižan Njegoš da se vječno pamti.
Zanavijek će narod njemu govoriti:
„Imao se rašta i roditi“.

Zvezdana Gojković, IX-1
OŠ "Oktoih", Podgorica
Mentorka: Tamara Damjanović

III nagrada**BLIJEDA LICA IZBJEGLICA**

Tužna se povorka vijugavo vuče
Niz ulice prazne, strme i tamne,
U noj ljudi koje velike brige muče
Dok mole za pomoć prolaznike strane.

Djeca sjede na nepokošenoj travi
Izvan zidina jednog velikog grada,
Dok majka pokrivač od granja pravi,
Jer većina te djece od hladnoće strada.

Da si im samo vidio ogorčeno lice
Blijedo, sitno, a zgrčeno od tuge,
Sažalio bi se i ti na te izbjeglice
I na tren zaboravio probleme druge.

Šta bi oni dali da ugriju drhtave ruke,
Da pojedu komad kifle ili parče hljeba,
Da iz izmučenog uma izbace sve muke
I dobiju čašu vode i pravi jorgan ako treba.

Lutaju sami, prazni, bez odredišta i cilja
I udišu samo gusti prigradski smog,
Primorani su da odu još milion milja
Što dalje od razrušenog doma svog.

U bijeg idu sa svega dvije-tri male vreće,
Tamo gdje nema bijede, nesreće i rata,
Nadajući se da će imati i malo sreće
I da će im neko nekada otvoriti vrata.

Na svom putu koji nije posut cvijećem,
Oni su bespomoćni, tuđi i sasvim sami
Kud god da odu, u tuđini ih niko neće,
I njihova sudbina počivaće u tami.

I gdje god da se skrase, gdje god da odu,
Kakav god da ta tuđina bude imala sjaj,
Oni će biti tužni, iako imaju slobodu,
Jer će uvijek sanjati svoj napušteni zavičaj.

Jana Radunović, VII-4

JU Osnovna škola "Sutjeska", Podgorica
Mentorka: Mileva Žugić

III nagrada**KAD MINU SJEĆANJA KOJIH VIŠE NEMA**

Oče...

Jednom kad te ne bude,

Zasuziće oko sjetivši se tebe

I zamirisati košulja u kojoj si prvi došao u bolnicu poslije moje operacije.

Najviše tada opeći će me usne koje su kudile tvoja opijanja

Govoreći ti svakakve riječi, kojih sam se i tad stidjela.

Ali...

Morale su, oče!

Još nerazvijene moje ruke nosile su ormare na peti sprat

Dok su se moji vršnjaci igrali u parku.

Morale su, oče!

...jer su još suzne oči gledale kako majka modrice prekriva puderom

Dok ti spavaš, pijan.

Jednom, oče, kada te više ne bude,

Zaploviću lađom u ona

"Dobra stara vremena", kako kaže majka.

Zavući ću se u kutak dok si još radio i vodio nas na ljetovanja,

Tada se moj osmijeh smijao ljepše, a i svi smo se smijali iskreno.

Jednom kad te ne bude više, oče,

Sješću na stolicu kraj stola, kao i sada,

Pisati ti pjesmu jer samo ti pisati mogu.

Ali, oče,

Jednom kad te ne bude,

Neću čuti tvoj plač kraj mog kreveta

I obećavanja da ćeš nam priuštiti bolji svijet od siromaštva

Psujući i sebe i život, onako pijan,

...dok bih se ja pretvarala da spavam.

Nejra Kadrić, IX

„Prva osnovna škola“, Živinice

Mentorka: Marica Ferhatbegović

III nagrada**PJESMA O GALEBU DŽONATANU LIVINGSTONU**

Nije želio život u grupi,
niti da sluša pojedinca,
Džonatan kog su smatrali glupim
htio je slobodu i ponašanje princa.

Nije bio razmažen galeb,
niti jedan od onih što se prave važni,
bio je galeb – buntovnik
koga je život napravio snažnim.

Uvijek je želio još dalje, više,
nebo je bila njegova granica,
sam sebi je postavio ciljeve,
jato je bila usputna stanica.

Pokazao je svima šta može,
upornost i trud su smisao života,
ali poraz uz vježbu ide,
biti poražen nije sramota.

Hrabro je letio nebeskim svodom,
Vježbao uporno svakoga dana,
Ni izbacivanje javno iz jata
Nije za njega neprebolna rana.

Vjerovao je u svoja krila,
Upornost i vjera daju rezultate,
Zanimljivo – nije imao podršku,
Ni drugara, ni mame ni tate.

Bilo je padova i nevolja
koji su boljeli manje ili više,
nebo je bilo njegova granica –
zato se o njemu knjiga piše.

Ivana Đilović, IX-a

OŠ „Ilija Kišić“ Zelenika, Herceg Novi

Mentorka: Rajana Vrbnjak

III nagrada**ЉУБАВ ПРЕМА ПОРОДИЦИ**

Због лепих дана детињства мог
Сузе ми по некад јурну на очи,
Знам да ћу некад морати да одем,
Знам да ћу морати а нећу моћи.

Ушима прија кад мајка шапће,
Кад ноћу чујем уздахе њене,
Очима годи топао поглед
И лице благе, најбоље жене.

Највише волим када ме помилује
Очева рука, уморна од рада,
Када са усана његових чујем:
– Моја си срећа и моја нада.

Баба је увек ту кад затреба
Да спреми све што унука жели,
А деда својим причама старим
Насмеје ме и развесели.

О празницима када смо скупа
На љубав, слогу, кућа мирише.
За срећу нам је довољно само
Да смо сви здрави и ништа више.

Тајне једни од других не кријемо,
Само слогом кућа се гради,
Док сви живимо једно за друго,
Бићемо срећни али не и млади.

А када ноћу легнем да спавам
Осетим како ми срце зајеца,
Што младост мора брзо да прође,
Зашто смо тако кратко деца?

Заплачем тихо у кревету свом
Да ме не чују мама и тата,
И помислим: „Кад некад одем
Неће бити сами, јер имам и сестру и брата.”

Татјана Динић, VII-3
ОШ „Велизар Станковић Корчагин”,
Каоник код Крушевца
Ментор: Бобан Гајић

Pohvaljena

IZBJEGLICE

Kolone žena, ljudi i djece,
torbe, zavežljaji, plač i suze.
Zašto svađe? Zašto ratovi?
Zbog čega su unisteni nečiji snovi?

Sa kućnoga praga protjerani,
u svijet daleki odlaze,
mnogi životi izgubljeni
duge kolone prolaze.

Pružimo ruke, pomozimo,
podijelimo sa njima koru hljeba,
budimo ljudi, nije sramota,
širimo ljubav, jer tako treba.

Ne dozvolimo da nam savjest spava,
zaustavimo ratove i nesreću,
svi imamo ista prava,
na miran san, ljubav i sreću.

Anđela Šćepanović, VI-razred
OŠ „Marko Miljanov“, Bijelo Polje
Mentorka: Marija Knežević Tomović

Pohvaljen**VRTOGLAVICA**

Zamisli samo kad ne bi bilo
Ovako kao što jeste,
Kad bi početak bio na kraju,
A kraj na samom početku ceste.

Zamisli samo da buka je tiha
I sreća tužna balada,
Da lenjost je glavni izvor para,
A siromaštvo izvor rada.

Da je srce u glavi, mozak u grudima
I ljubav u prstu na levoj ruci.
Nebo blizu, a zemlja daleko,
Da čovek uživa u svojoj mucu.

Da ja pletem šećerne niti
Što ljubavne snove boje,
Da jednom mišlju zamislim sreću
I ispunim sve želje tvoje.

Da ti nisi daleko kô zvezde,
A ja da nisam zaljubljen ludo
I voliš me iz dubine duše,
Bilo bi za promenu divno čudo

Ali u mom životu prilike su takve,
Nije svaka ljubav srećnog završetka.
Zato bih hteo da zavrtim priču
Od našeg rastanka do našeg početka...

Luka Barović, VI-2
OŠ „Vladislav Ribnikar” Beograd
Mentorka: Sanja Terić

U ČEMU JE FORA

U čemu je fora kada drugog slažeš?

U čemu je fora ako vic kažeš?

U čemu je fora da si mangup pravi?

U čemu je fora da se sreća kvari?

U čemu je fora da nekoga kriviš?

U čemu je fora da se glupom diviš?

U čemu je fora da govoriš neću?

U čemu je fora što žabe krekeću?

U čemu je fora kad pada kiša?

U čemu je fora da mačka lovi miša?

U čemu je fora kada sat kuca?

U čemu je fora kada grana puca?

FORA je u tome što mora tako,

Izgleda teško, a zapravo je lako!

Jovana Obradović, VII-2
OŠ „Risto Ratković”, Bijelo Polje
Mentorka: Milena Kuč

Pohvaljen

ЗНАЦИ

Ставите испред и иза моје песме
по један наводник.
Јер сам и ја песник
под знацима навода.
Ставите, затим, један зарез,
да би сте још више набројали
моје глупости.
Апострофима ми одузимајте слова,
заградама ми заробите мисли,
цртицама делите моје речи,
иза црта објашњавајте мој стил,
упитником означавајте моје строфе,
узвичником ме критикујте...
На крају свега тога,
једна тачка
биће довољна.

Немања Грујичић, VIII/2
ОШ „Нада Пурић“, Ваљево
менторка: Рајна Бранковић

Pohvaljena**U SVIJETU DINOSAURUSA**

Djed je pričao čudesne priče
U kojima ih je bilo kô Rusa
i po svim šumama Crne Gore,
pradavnih bića – dinosaurusa.

Bili su nekada gospodari svijeta.
Njima se više sa nama ne živi.
Zaratila je priroda s njima,
a bijahu kolosi i bjehu divi.

Ljudi su lagano osvajali prostor,
praveći se da to nije ništa
oduzeti nekome pravo na život,
osvajati nečija staništa.

Pričao starac, rasplamsao,
zna i Patagonija kakva je bila.
Raskrilatao priču o divovima
na osnovu predanja i fosila.

Pa meni obnoć u san došli
čudesni likovi iz davnina,
oživjeli nekako pa se nastanili
na vrhovima naših planina:

Kao, ja pošla s majkom na Lovćen
i sreli diva na sred šume.
Ogroman, stasit, dugačka vrata,
a tijelo mu kao od gume.

Savija grane borova i jela
i gricka lišće hrastovini,
ni trunke zla u njemu nema
baš kao u onoj davnoj daljini.

Pridoh mu bliže, dotakoh rukom.
On se ne gnuša, niti dodir stresa,
kao da shvata da smo na Planeti
i jedno i drugo od krvi i mesa.

Pa, što se priroda, onda, s nama igra?
Razmišljam onako poizdaleka:
Ko je uništio divove na Zemlji,
doći će glave i čovjeka!

Iva Vuković, IX-2
OŠ "Orjenski bataljon", Bijela
Mentorka: Vinka Šarenac

Pohvaljen

MOJA ŽELJA

Ja čim zaspim, ruke širim,
cio svijet bih da izmirim,
zavađene ja da spojim
a lošima sudbu krojim.

Da nahranim djecu gladnu
i u gnijezdu pticu jadnu,
siromašnim novac dijelim,
tužne ljude razveselim!

Da ne bude nigdje rata,
srećno rastu seka, bata,
da nestane svuda tuga
i da stane drug uz druga.

Probudim se tada tužan,
osjećaj u meni ružan;
zašto nisam ja uspio
što sam u snu naumio.

Luka Cmiljanić, VIII-2
OŠ „Risto Ratković“, Bijelo Polje
Mentorka: Milena Kuč

MALA SLIKARKA

Dugačke povorke ljudi,
bježe pred užasima rata,
tražeći svjetlost novog života
kucaju na stotinu vrata.

Ne znaju šta im sudbina sprema.
Ne znaju šta im budućnost nosi.
Slijepo idu naprijed, bez dilema
promrzli, goli i bosii.

I na tom putu straha i tuge
djevojčica jedna mala
crta na pjesku, pored pruge,
polje divnih lala.

U polju je osvanula kuća,
s crvenim krovom,
niz obraz je skliznula suza,
jer se prisjetila večeri
provedenih u krilu djedovom.

Kredom, kao čarobnim štapićem
stvarala je slike i pejzaže,
uspjela je da kroz igru
nade i snove iskaže.

Koračaju ljudi, tiho, pored pruge
i posmatraju sitnu priliku,
dok vjetar raznosi pjesak,
kvareći nestvarno lijepu sliku.

Sve će ovo jednom proći
i vrijeme će nastaviti dalje da teče,
ostaće samo sjećanje na slikarku malu
koja nestade s kolonom ljudi
u mračno, zimsko veče.

Jovana Krpović, VIII-5
OŠ "Sutjeska", Podgorica
Mentorka: Nataša Brnović

KRIVA LINIJA

Sa rukama dovoljno starim
da kist mogu držati
dječije šaranje,
razigranost,
papir i slobodan um
stvore crtež
koji nosi skrivenu poruku
svakog mladog stvorenja.

Odrasli
se dive tom radu,
lažno hrabre
Iz neke dužnosti,
govore da su shvatili
ne znajući da nijedna
maska koju nose
ne može da obmane
dječije oči.

Tako sam crtao
i kasnije
sa nekoliko nespretnih poteza
sve svoje radosti
i muke dječije.

Maska se istopila
a sa njom i riječi koje
su me trebale podržati,
oblikovale su se
u riječi pravilima
ograničene.

Ali samo jednu krivu liniju
ostavim i dokažem,
da nijedno pravilo,
drugačiji pogled,
ne mogu odvojiti
dječije snove od
jarkim bojama
nacrtanog neba.

Petar Lučić, IX
OŠ „Prva osnovna škola”, Živinice
Mentorka: Marica Ferhatbegović

MAJKA

U ponavljanju istog, ona je drugačija.
Moja. Svoja. Ničija.
Ove joj stihove posvećujem,
za sve što jesam njoj dugujem.
Nježnim me glasom digla u visine,
Naučila da ćuteći govorim, a slušam tišine.
Njene su oči putokaz ka sreći,
sve što me tišti njoj mogu reći.
Drage riječi, mio glas
za moje probleme jedini su spas.
Ovaj pregršt lirskog tkanja
svjedoči o ljepoti njenog postojanja.
Za nesebičnu ljubav koju si mi dala
dugujem ti, majko, veliko hvala!

Amela Dapčević, VII-2
OŠ „Mrkojevići“, Pečurice, Bar
Mentorka: Snežana Pejović

ТАТКОВИНО ВО СРЦЕ ТЕ НОСАМ

Денес
растам во тебе татковино мила,
по твоите ритчиња и планини
гледаќи ги твоите езерски убавини,
по твоите раскошни околини
и кривулести долини.

Денес
стојам и занесено гледам,
како денот завршува
а сонцето ја гаси својата светлина
присетувајќи се на спомените стари,
и се прашувам
зошто судбината на баба ми и дедо ми
била испишана со крв и солзи.

Денес
стојам и занесено молчам
присетувајќи се на спомените стари
надежта за живот која во мене жари,
се чувствувам возвишено
во оваа земја на мирот,
каде детската игра е безгрижна,
сонцето спокојно изгрева
и се прашувам
дали и кај тебе борбата оставила траги
бришејќи ги од детството спомените драги.

И денес
чувствувам искри разгорени
од младешка храброст
кои ќе те понесат в лет
без страв, без сомнеж, без болка,
сеќавајќи се на непријателот клет.

Искри разгорени
од јуначките дела на храбрите борци,
што секогаш ќе живеат
во нашите срца.

Денес
растам во тебе татковино мила,
играјќи по твоите ритчиња и планини
во срцето собирајќи ги твоите убавини
мирисот на цвекињата,
песната од славеите и сончевината,
вгнездени во душата
ме опиваат од убавината
што во срце ја носам татковината.

Симона Калешова VIII одд.
ООУ „Благој Кирков“, Велес
Ментор: Горан Грков

НЕЋУ ДА ПОРАСТЕМ!

Нећу да порастем!
Хоћу заувек да будем мала,
Не желим обавезе великих девојчица,
Оне морају да се сређују и имају момке,
Ја то нећу!

Нећу да порастем!
Хоћу да се играм са луткама,
Да спавам са плишаним медом,
Да слободно, боса играм жмурке са другарима,
Велике то не могу, морају да воде рачуна о петама...

Нећу да порастем!
Немате право да ми одузмете детињство!
Зашто не мора да порасте моја лутка?
Ако не мора она, не морам ни ја! Нећу.

Милица Здравковић, VII-3
ОШ "Васа Чарапић", Бели Поток
Менторка: Снежана Стојановић

ПИШЕМ!!!

Растем док песме и приче пишем
Уметност нежно упијам, дишем.
Стварам, не стајем, увек хоћу више,
Никада не желим да престанем да пишем.

Пишем песме о зими и снегу,
О пропланку, долини, планини, брегу.
Пишем о другарству, љубави, срећи,
Желим да постанем све већи и већи.

Новој години доносим своју прву књигу
Пуну другарства, љубави, лепоте.
Жеља ми је да сваког од брига удаљим,
Да унесем срећу у људске животе.

Јер љубав у мени према књигама постоји,
Сваки прочитани ред ми живот обоји
И обиље најлепших, најнежнијих речи,
Јер књига свакога од туге излечи.

Љубав према књигама у мени што траје
Вољу ми за писање песама даје,
Зато очекујем да година Нова
Буде остварење мојих песничких снова.

Да неко оцени мој књижевни рад,
Да кажу да сам добар песник, иако млад.
Да пронађу себе док читају песме моје.
Да се песме памте и заувек постоје.

Јер ја пишем, пишем, не престајем и нећу!
Уметност је планина највише среће,
Највиша планина на коју се свако пење
Ко зна да књижевност на свету све је!

Лука Максимовић, VII-3
ОШ “Цар Константин”, Ниш
менторка: Аница Бреберина

VOLIM TE, ZELENO!

Podgorička vrela ljeta,
vrelija će, kažu, biti!
Kad prirodi ruku damo
i ona će nas da štiti.

Beton, staklo, armatura,
postali su nam kultura.
Možda zgrada mnogo vrijedi,
al' su ljepši drvoredi.

Neprocjenjivo je drvo jedno,
naše pažnje mnogo vrijedno;
Šta sve ono nama daje,
a ne traži ni najmanje!

Đorđe Vulević, VIII-1
OŠ „Sutjeska”, Podgorica
Mentorka: Gorica Klačar

U DOLINI BIJELIH RADA

Ka dolini Bijelih rada
trči moja duša mlada.
Sklad ljepotu dopunjava
ne znam je li san il' java!
Od rime se vijenac plete
sve poete ovdje lete.
Stihovima kule grade,
oči su nam pune nade.
Zagrljeni suncem, rosom,
pišemo s ponosom.
Nadčudnu stvarnost svijet pjesnika nudi,
jedan od nas i ti budi.
Neke nove mostove tkamo
da novo viđenje skupa dočekamo.

Emina Čobović, VII-1
OŠ „Mrkojevići“, Pečurice, Bar
Mentorka: Snežana Pejović

JESENJA LJUBAV

Bile su to duge šetnje,
šutirali smo lišće jesenje i
jeli vrelo kestenje.

Smijali se vjetru u lice,
preskakali tarabe i
brojali zvijezde padalice.

Bježali od pljuskova kiše...
– Mnogo te volim!
– Ne, ja tebe volim više!

Bješe to mirisna
čarobna jesen,
ja opijena,
on zanesen!

Tijana Dacić, VIII razred
OŠ „Risto Ratković”, Bijelo Polje

NOĆNA MELODIJA

Mirno veče, nebo zvjezdano
Morske dubine obasjava čarobno.
Obasjava čarobni morski put
Koji je zlatnom mjesečinom posut.

Korali plešu kô čarobna vila,
Dok talasi vezu večernju pjesmu
I sa neba nam šalje srebrna lira
Predivnu melodiju koju nam veče svira.

Školjke biserne šapuću stijeni
Priču koja čaroliju stvara,
I daju ljubav maloj sireni
Što uz noćnu melodiju veče obasjava.

Sofija Rađenović, VIII-1
OŠ „Stefan Mitrov Ljubiša”, Budva
Mentor: Dejan Rađenović

ПЛАМЕН РЕЧИ

Сазидах речју својом мостове
На кулама које су нас делиле,
Крај којих стално слушах молитве
Од којих су нам се душе ледиле.

Пламте ми, као буктиње, речи
Којима осудих свако зло у нама.
Јер нисмо се умели радовати срећи
Већ само болу који срце слама.

Прободох речима ђавола у груди,
У далеки га послах заборав.
Неће више ником он да суди,
Љубави је време, а мржњи крај.

Вања Арсић, VII-3

ОШ „Васа Чарапић“, Бели Поток

Менторка: Снежана Стојановић

DEČAK TRAŽI DOM

Imam hrčka zvanog Kali,
privremeni njegov dom
pod pazuhom sad je mom.

Zlatnu našu kuću bljeskom
srušili su jednim treskom.
Zato budan sanjam san
i molim se dobrom Bogu
ako blesne drugi put
da kô Kali se smanjit' mogu.

Da ne bežim na put preki,
već se sklonim u džep neki,
pa kad prođe strašni čin
izmigoljim nazad s njim.
Moje želje nisu teške –
da oprčim zemlju peške
jer na kraju ovog puta
čeka mene kuća žuta.

A Kali je pravi drug,
pomoći će vrtet' krug,
pa kad stane ovaj rat
biće mi kô pravi brat.

Čudna vam je moja bluza
i tamnije moje oko,
al' nam svima ista suza,
zagledani u široko.
I osmeh je svima isti,
u duši smo dečje čisti.

Nemoj gledat' samo plitko,
već zaroni niz litice
i tamo ćeš naći pitko
školjku koja krije lice,
tužno srce izbeglice!

Una Marković, VIII-1
OŠ "Sutjeska", Podgorica
Mentorka: Gorica Klačar

У КАПИ МАСТИЛА

У капи мастила
Хиљаду неизречених мисли стане,
Остаје као сећање
На несрећне дане.
Мастилом речи из душе плове,
Теку ли, теку, мисли нове.
Кап мастила чува
Хиљаду мисли трајних,
Хиљаде тајни,
Осећања море,
Ноћи будне, све до зоре.
Мастило пише,
Одмах се суши.
Вечно остаје
Оно што је на души.
Само кап мастила зна
Шта осећа душа заљубљена.
Та кап мистерије,
Вешто све тајне крије.
Чак и када само мрља постане,
У капи мастила
Вечна нада остане.

Вања Марковић, VII-2
ОШ „Никола Тесла“, Београд
Менторка: Александра Дракулић

МОЈА МАЛА РАЗМИШЉАЊА

Гледам свет одраслих, овај око мене.
Увек приче на исте теме,
смањена плата, скочиле цене,
а проблеми опет народ стисли.

Не разумем много,
али све ми то изгледа ружно.
Имам свој свет,
лепа ми је стварност,
а између њих и мене
нигде подударност.

Још увек имам своје кочије од снова
које са мношвом понекад по небу језде,
са којима могу, кад год пожелим,
да загрлим месец и дотакнем звезде.
Полако кроз живот корачам,
а нешто у мени каже:
„Ничега се не боји.
Главу горе, поштен човек буди.
Не дозволи да ти ико
наду руши и судбину кроји.“

Борис Цветковић, VII-2
ОШ „Иво Андрић“, Ниш
Менторка: Тијана Јоцић

ČEŽNJA

Ona je moj treptaj u noći,
Lijepi san iz koga se jutrom budim
I kada kiša danima lije
Vjera u ljubav osmijeh mi nudi.
Eh, kad bi samo ona znala
Riječi ove što sada pojem,
Ako se ikada sretnemo nas dvoje
Biće to sudar noći i dana.

Dok kiša tiho napolju sipi
Kapljice tužne lupkaju o okna...
Razmišljam, kako bi divno bilo
Varnice ove što osjećam sada
U kapljici jednoj da padnu na krilo –
Onoj, što sanjam u svjetlima grada
Dalekog i sjajnog kao oči njene.

Platonska ljubav sve prepreke ruši,
Ona je jača od groma i munje;
Zadaje čemer, tugu, pa radost,
Zbog nje osjećam nemire u duši.
Ona je razlog što stihove pišem
I život smatram najvećim darom,
Razlog da budem ponosno srećan,
Čeznja za njom ispunjava me žarom!

Balša Baletić, IX
OŠ „21.MAJ“, Podgorica
Mentorka: Ljubinka Tomović

ВРЕМЕНОМ

Временом...

Временом жалост постаје гора,
под ногама леденим, осећаја пуним,
трагови остали, љубав смањили...

Временом...

Временом море постаје пустиња
мислима далако, сећањима оскудно,
љубав на пучини суши се насукано...

Временом...

Временом ватра постаје пепео,
љубави узалудне, пријатељству погрешном,
искрице тмини плес уступиле...

Временом...

Временом ветар постаје тишина,
смех заустављен, гласови заборављени
уздах на уснама небо у очима...

Ли́ла Милошевић, VIII-2
ОШ „Филип Вишњић”, Београд
Менторка: Миланка Берковић

Sadržaj:

Bogdan Žilović , Ne lažem, majke mi	9
Uroš Pešić , Detinjstvo	10
Teodora Petković , Mali komšija	11
Teodora Mišić , Čarobni svet biblioteke	12
Maša Keranović , Zaljubljeni	13
Omar Kurtanović , Tajna	14
Osman Mulahusejnović , Reći ću svima	15
Luka Milutinović , Đački zavet	16
Vasil Musić , Životinje čekaju Djeda Mraza	17
David Milenković , Pobuna instrumenata	19
Đzemila Ljajić , Kraljevstvo bijelih rada	20
Jovan Stanković , Šaljiva ljubavna pjesma	21
Branislav Nikolić , Ivona P.	22
Anida Korać , Siroče	23
Ljubisav Madžgalj , Đačka ljubav	25
Sara Perkov , Jutro	26
Sofija Matović , Majčinski daljinski	28
Dizdarević Suada , Kućica	29
Jana Višnjić , Nećeš mi verovati	30
Anđela Tatić , Hrabri zeka	31
Nikola Petković , Pjesma o hrani	32
Staša Obradović , Proljeće	34
Anđelić Mihailo , Aždaja u pubertetu	35
Momčilović Teodora , Samo srcem se dobro vidi	37
Pavle Stanković , Nemirna sveska	38
Amina Salihović , Putovanje	39
Elena Keljanović , Detinjstvo	41
Teodora Timilijić , Jesenja bajka	42
Jovana Živković , Samo se srcem dobro vidi	43
Mila Stanković , Šta je ljubav	44

Sanjin Lazić , Drugarica.....	45
Nevena Lilić , Seoski vuk	46
Antonija Nastić , Dete dobrog srca.....	47
Tanja Ljeskovac , Sve dečje staze vode od igre do slobode	48
Vildana Alajbegović , Puž	49
Damir Šećerović , Izbjeglice	53
Belma Ramić , Isti smo	54
Ela Kerović , Ljekovita pjesma.....	55
Lav Lukić , Muzika traje	56
Marko Jovanović , Čudim se čudom!	57
Balijagić Erna , * * *	58
Jana Maslaković , Imenuj me	59
Zvezdana Gojković , Za sva vremena	60
Jana Radunović , Blijeda lica izbjeglica.....	62
Nejra Kadrić , Kad minu sjećanja kojih više nema	63
Ivana Đilović , Pjesma o Galebu Džonatanu Livingstonu	64
Tatjana Dinić , Ljubav prema porodici.....	65
Andela Šćepanović , Izbjeglice	67
Luka Barović , Vrtoglavica	68
Jovana Obradović , U čemu je fora.....	69
Nemanja Grujičić , Znaci	70
Iva Vuković , U svijetu dinosaurusu	71
Luka Cmiljanić , Moja želja	73
Jovana Krpović , Mala slikarka.....	74
Petar Lučić , Kriva linija	75
Amela Dapčević , Majka	77
Simona Kalešova , Tatkovino vo srce te nosam	78
Milica Zdravković , Neću da porastem!	80
Luka Maksimović , Pišem!!!	81
Đorđe Vulević , Volim te, zeleno!	82
Emina Čobović , U dolini bijelih rada	83
Tijana Dacić , Jesenja ljubav	84
Sofija Rađenović , Noćna melodija	85
Vanja Arsić , Plamen reči.....	86
Una Marković , Dečak traži dom	87

Vanja Marković , U kapi mastila	88
Boris Cvetković , Moja mala razmišljanja	89
Balša Baletić , Čežnja.....	90
Lila Milošević , Vremenom	91